

О. В. МАРЧЕНКО, Н. Е. АВАНЕСОВА

Харківський національний університет будівництва та архітектури

Слід зазначити, що кожен регіон, займає окреме місце в господарському комплексі країни, та разом з іншими регіонами становить єдине економічне ціле, тому проблеми розвитку регіону є важливими при формуванні і реалізації регіонального управління.

Регіональне управління в Європі розкривається через визначення поняття «державне управління» яке охоплює наступні виміри, відповідно з англomовними термінами: governance- врядування, management-менеджмент, administration – адміністрування.

Врядування – це вимір державного управління на регіональному рівні (регіонального державного управління).

Державний менеджмент – це процес виконання стратегічних рішень і програм за рахунок використання управлінських інструментів та технологій, методів, засобів і форм управління.

Менеджмент спирається на адміністрування – вимір державного регулювання регіонального розвитку (місцеве регіональне врядування).

Роль регіонального управління в системі державного врядування визначається за умови коли ці три виміри послідовно, гармонійно і узгоджено взаємопов'язані один з одним та в порівнянні його з центральним та місцевим рівнями управління, а також через виявлення зв'язків між всіма рівнями.

У зарубіжній літературі з питань регіонального управління виокремлюють чотири підходи, що описують зв'язки між зазначеними рівнями: конституційний, економічний, адміністративний та політичний. Проте цей аналіз потребує окремого ретельного дослідження.

І. Грицяк, досліджуючи питання місця і ролі регіонального рівня управління в європейському управлінні, констатує, що в багатьох державах-членах ЄС спостерігається ситуація, в якій нові способи організації регіонального управління, що базуються на децентралізації, деконцентрації та застосуванні принципу субсидіарності, запроваджуються з метою вдосконалення ефективності й демократії в управлінні на Європейському континенті.

Проведений аналіз показав, що впровадження європейської моделі управління надасть регіонам України можливість отримати реальну свободу дій щодо реалізації регіональних стратегій розвитку. Нова парадигма має базуватися на європейських принципах децентралізації, субсидіарності, партнерства та програмування, які вже пройшли багаторічну адаптацію в країнах з різними соціально-економічними та політико-адміністративними умовами. Наближення української системи публічної влади і управління до стандартів країн ЄС означає здійснення якісних і кількісних змін у державному управлінні за принципами: верховенства права; демократичного

розвитку; підтримки фундаментальних адміністративних цінностей (відкритості й прозорості, надійності й прогнозованості, підзвітності, ефективності й результативності, адаптованості).